

## **Forhandlingsregler ved beskæftigelse af deltidsansatte, timelønnede efter organisationsaftale for vagtfunktionærer og parkeringskontrollører**

Arbejdsrettens dom af 12. december 2002. (Arbejdsrettens sag nr. 2001.649).

### **Parter**

Landsorganisationen i Danmark for Dansk Funktionærforbund (DFF)  
mod  
Finansministeriet for Nationalmuseet.

### **Resumé**

Nationalmuseet blev pålagt at betale en bod på 200.000 kr. til Dansk Funktionærforbund for overenskomstbrud, fordi museet, efter Dansk Funktionærforbunds opsigelse af en lokalaftale i 1999, havde beskæftiget timelønnede, deltidsansatte museumsbetjente uden forudgående forhandling. Museet blev derimod frifundet for en påstand om efterbetaling af 1.483.695 kr. plus renter og pensionsbidrag til en række museumsbetjente.

### **Påstande**

Landsorganisationen i Danmark for Dansk Funktionærforbund nedlagde påstand om, at Nationalmuseet havde begået brud på parternes organisationsaftale samt på de fagretlige regler.

Landsorganisationen i Danmark for Dansk Funktionærforbund nedlagde endvidere påstand om, at Nationalmuseet skulle efterbetale 1.483.695 kr. plus sædvanlig procesrente samt pensionsbidrag til en række museumsbetjente.

Landsorganisationen i Danmark for Dansk Funktionærforbund nedlagde endelig påstand om, at Nationalmuseet skulle betale en alvorlig bod fastsat efter Arbejdsrettens skøn til Dansk Funktionærforbund for overenskomstbrud.

Finansministeriet for Nationalmuseet påstod frifindelse.

### **Sagsfremstilling**

I tilknytning til organisationsaftale for vagtfunktionærer og parkeringskontrollører indgik Nationalmuseet i 1990erne lokalafalter med Dansk Funktionærforbund (DFF) om mulighederne for at anvende timelønnede museumsbetjente med under 15 timers ugentlig beskæftigelse ved weekendvagter, særudstillinger mv.

Efter DFF's opsigelse af en lokalaftale pr. 31. august 1999 opstod der uenighed om forståelsen af organisationsaftale for vagtfunktionærer og parkeringskontrollører. DFF fandt, at museet kun kunne ansætte timelønnede under 15 timer ugentligt til bestemte formål efter forudgående lokal forhandling. Finansministeriet bestred, at organisationsaftalen indeholdt disse begrænsninger. DFF fik medhold i en voldgiftssag ved opmandens tilkendegivelse af 28. oktober 2000.

Det var herefter forbundets opfattelse, at museet skulle bringe de eksisterende ansættelsesforhold og vagtplaner i overensstemmelse med opmandskendelsen. Da museet ikke tog initiativ hertil, opfordrede forbundet museet til at bringe forholdene i orden. Nationalmuseet henviste til, at der ikke var sket nyansættelse af timelønnede vagtfunktionærer på museet efter voldgiftskendelsen. Forbundet var dog af den opfattelse, at kendelsen ikke kun omfattede nyansatte.

### **Parternes argumenter**

Landsorganisationen i Danmark for Dansk Funktionærforbund anførte, at Nationalmuseet havde begået brud på organisationsaftalens § 6, stk. 2 ved ikke i forbindelse med lokalaftalens udløb - subsidiært efter voldgiftstilkendegivelsen - at have indledt forhandling om de daværende timelønsansattes forbliven på timeløn samt ved ikke at have forhandlet nyansættelser i perioden mellem lokalaftalens ophør og voldgiftskendelsen. Landsorganisationen i Danmark anførte, at der var tale om et overenskomstbrud af betragteligt omfang, idet det ved gennemførelsen af den foreskrevne forhandling viste sig, at der kun var brug for få timelønnede. Landsorganisationen i Danmark anså bruddet for særlig groft i forhold til otte medarbejdere, der blev varslet ned under 15 timer pr. uge og derved mistede funktionærstatus og pensionsret. At bruddet fandt sted for at opnå besparelser fandt Landsorganisationen i Danmark ligeledes talte for skærpet bod. Landsorganisationen i Danmark anførte endelig, at et brud, som det foreliggende, udløste krav om efterbetaling.

Finansministeriet for Nationalmuseet anførte, at Nationalmuseet ikke bevidst eller uagtsomt brød organisationsaftalen, og derfor ikke kunne idømmes bod. Retsstillingen var uklar, og Nationalmuseet handlede i god tro, hvilket understøttedes af Finansministeriets opfattelse og forholdene på andre museer. Efter voldgiftstilkendegivelsen af 28. oktober 2000 fandt der ikke ansættelse sted uden forudgående forhandling. Nationalmuseet tilbød desuden deltidsansættelse til dem, der var blevet timelønsansat efter lokalaftalens ophør, men forbundet ville ikke forhandle herom. Museet var ikke ude på at berige sig. Finansministeriet afviste endelig kravet om efterbetaling, idet der ikke var tale om "undladelse af at betale et skyldigt pengebeløb" og ej heller om underbetaling.

### **Retten bemærkninger**

Landsorganisationen i Danmark fik medhold i påstanden om brud på organisationsaftalen. Retten fandt, at det efter aftalens indhold måtte stå museet klart, at nyansættelse af timelønnede efter lokalaftalens ophør kun kunne ske efter forudgående forhandling, og at ansættelse med hjemmel i lokalaftalen kun kunne opretholdes efter forudgående forhandling. Bruddet blev derfor anset for bodspådragende. Bodden blev skønsmæssigt fastsat til 200.000 kr.

Derimod frifandt retten museet for efterbetalingspåstanden, fordi timelønnede efter organisationsaftalen ikke havde krav på løn for et mindste antal timer, og fordi der ikke efter 1. september 1999 var udført arbejde, der ikke var vederlagt med overenskomstmæssig løn.